GK. — 1 — L. 3901/2.

LEGISLATION
25 JAN 1954
Coordinatie
Bureau

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 15e October 1953 door de Minister van Economische Zaken en Middenstand verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet "tot wijziging van artikel 58 van de bij koninklijk besluit van 15 September 1919 samengeordende wetten op de mijnen, graverijen en groeven", heeft de 31e December 1953 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes, le 15 octobre 1953, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi "modifiant l'article 58 des lois sur les mines, minières et carrières, coordonnées par l'arrêté royal du 15 septembre 1919", a donné le 31 décembre 1953 l'avis suivant :

Het voorontwerp strekt er toe, artikel 58 van de gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen, zo te wijzigen dat, bij verpachting, voortaan de concessionaris-pachter gehouden is tot het vergoeden van de schade veroorzaakt door de in een mijn uitgevoerde werken, en niet langer de concessionaris van de mijn, zoals het artikel thans voorschrijft.

Verpachting, aldus de bij het voorontwerp gevoegde memorie van toelichting, is de verrichting welke bestaat "in de tijdelijke afstand, aan een concessionaris, van het exploitatierecht van een gedeelte van een mijnveld grenzend aan de concessie van de verpachter en aan de concessie van de pachthouder, welke exploitatie plaats heeft door middel van de ophaalschachten van de pachthouder".

Deze definitie strookt met de in de bestuurspraktijk aangenomen betekenis van "verpachting" en beantwoordt aan die welke de Regering door de wet wenst bekrachtigd te zien. Dit neemt evenwel niet weg, dat het begrip "verpachting" een rechtsbegrip is, dat niet uitsluitend met betrekking tot de mijnen, groeven en graverijen, wordt gebruikt en dat een ruimere betekenis heeft. In beginsel wordt onder die term verstaan, de overeenkomst krachtens welke een goed tegen betaling van een periodieke vergelding verpacht wordt. Toegepast in mijnzaken, impliceert de verpachting in beginsel niet, dat pachter en verpachter beiden mijnconcessionarissen zijn, dat de velden naast elkander liggen, dat het verpachte gedeelte van het veld naast het andere veld is gelegen en dat de ontginning geschiedt met behulp van de installaties die zich op de concessie van de pachter bevinden.

.../...

Indien dus de Regering wenst af te wijken van de algemeen aanvaarde betekenis van "verpachting" en de elementen, die zoëven zijn opgesomd, tot elementen van de verpachting in mijnzaken wil maken, is het niet voldoende dat zij in de memorie van toelichting een begripsbepaling zonder bindend karakter geeft. Veeleer ware artikel 8 van de gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen, dat reeds opgeeft hoe mijnconcessies kunnen worden verdeeld, aan te vullen met een omschrijving van "mijnverpachting". Daartoe kan men volstaan met in het ontwerp als artikel 1 een bepaling op te nemen, houdende aanvulling van artikel 8 van de gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen

\+

\+ \+

Krachtens het huidige artikel 58 is de concessionaris van een mijn verplicht, de schade veroorzaakt door in de mijn uitgevoerde werken te vergoeden.

Volgens het ontwerp is de concessionaris voortaan gehouden tot het vergoeden van de schade veroorzaakt door in de concessie uitgevoerde werken.

Daar het niet in de bedoeling van de Regering ligt de mijnconcessionarissen aansprakelijk te stellen voor alle in de concessie uitgevoerde werken, en meer bepaaldelijk voor de bovengrondse werken, zou het verkieslijk zijn, de huidige terminologie van artikel 58

.../...

te behouden. Zo zou men de moeilijkheden, waartoe een wijziging zonder betekenis ongetwijfeld aanleiding zou geven, uit de weg gaan.

\+

\+ \+

Aansluitend op de wijziging welke het ontwerp in de wetgeving op de mijnen, groeven en graverijen, aanbrengt, moet ook de wet van 12 Juli 1939 tot oprichting van een Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnenschade worden gewijzigd.

Volgens artikel 3 van deze wet, wordt het Waarborgfonds gestijfd door een bijdrage die ten laste komt van de concessionarissen en bepaald wordt per ton gewonnen kolen, zonder dat zij een gegeven som per ton mag overschrijden.

Aangezien bij verpachting de aansprakelijkheid voor de schade van de concessionaris-verpachter op de concessionaris-pachter overgaat, moet artikel 3 worden aangevuld met een lid zodat de bijdrage aan het Nationaal Waarborgfonds in geval van verpachting ten laste van de concessionaris-pachter komt.

Zodanige bepaling zou overigens niets anders zijn dan de bekrachtiging van een praktijk, die sedert

.../...

1 Januari 1952 in zwang is. Om deze praktijk te regulariseren, verdient het dan ook aanbeveling, het gewijzigd artikel 3 uitwerking te geven met ingang van 1 Januari 1952.

\+

\+ \+

Het ligt in de bedoeling van de Regering de concessionaris-pachter aansprakelijk te stellen voor de schade, welke is ontstaan ten gevolge van werken uitgevoerd vóór het tot stand komen van de wet maar welke pas na de inwerkingtreding van de wet is gebleken.

Het ontwerp behelst geen bepaling met zodanige strekking en zou in dit opzicht moeten worden aangevuld.

In de hierna voorgestelde tekst is met de door de Raad van State gemaakte opmerkingen rekening gehouden :

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 8 en 58 van de wetten op de mijnen, groeven en graverijen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 15 September 1919, en van artikel 3 van de wet van 12 Juli 1939 tot oprichting van een Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnenschade.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

.../...

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken en Middenstand,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Economische Zaken en Middenstand is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.-

De volgende bepaling wordt als laatste lid ingevoegd in artikel 8 van de wetten op de mijnen, groeven en graverijen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 15 September 1919 :

"De verpachting van een mijn heeft alleen plaats ten voordele van een buurconcessionaris, om het verpachte gedeelte van het mijnveld met zijn eigen installaties te ontginnen.".

Artikel 2.-

Artikel 58, tweede lid, van dezelfde wetten wordt door de volgende bepaling vervangen :

"De concessionaris van een mijn is van rechtswege gehouden tot vergoeding van elke schade veroorzaakt door de in de mijn uitgevoerde werken, met uitsluiting van de schade veroorzaakt door de werken uitgevoerd door een buurconcessionaris die een gedeelte van de mijn bij verpachting ontgint; in zodanig geval is de pachter van rechtswege aansprakelijk.".

.../...

Artikel 3.-

Artikel 3 van de wet van 12 Juli 1939 tot oprichting van een Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnenschade wordt met het volgende lid aangevuld :

"In geval van verpachting evenwel, komt de bijdrage ten laste van de pachter.".

Overgangsbepalingen.

Artikel 4.-

Artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 Juli 1939 heeft uitwerking met ingang van 1 Januari 1952.

Artikel 5.-

De pachter is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de werken welke hij vóór het inwerkingtreden van deze wet heeft uitgevoerd, wanneer deze schade blijkt na de inwerkingtreding van deze wet.

Gegeven te ,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Economische Zaken en Middenstand,

L'avant-projet a pour objet de modifier l'article 58 des lois coordonnées sur les mines, minières et carrières, de manière à ce que dorénavant le concessionnaire tenu de réparer les dommages causés par les travaux exécutés dans une mine, soit, en cas d'amodiation, non le concessionnaire de la mine, comme le veut actuellement l'article, mais le concessionnaire amodiataire.

L'exposé des motifs de l'avant-projet définit l'amodiation comme étant l'opération qui consiste "dans la cession temporaire, à un concessionnaire, du droit d'exploiter une partie du gisement voisine des limites communes des concessions de l'amodiant et de l'amodiataire, cette exploitation se faisant par les puits de ce dernier".

Cette définition est conforme à l'acception de l'amodiation dans la pratique administrative et correspond à celle que le Gouvernement souhaite voir consacrer par la loi. Il n'en demeure cependant pas moins que la notion d'amodiation est une notion juridique, qui n'est pas propre à la matière des mines, minières et carrières, et qui a un sens plus large. Ce terme désigne, en principe, la convention par laquelle un bien est affermé moyennant le paiement d'une rétribution périodique. Appliquée à la matière des mines, l'amodiation n'implique pas, en principe, qu'amodiant et amodiataire soient tous deux des concessionnaires de mines, que les gisements soient voisins, que la partie du gisement affermée soit voisine de l'autre gisement et que l'exploitation ait lieu par les installations situées dans la concession de l'amodiataire.

.../...

Il s'ensuit que, si le Gouvernement désire s'écarter de l'acception généralement reçue de l'amodiation et faire des éléments qui viennent d'être énumérés des éléments de l'amodiation en matière de mines, il ne suffit pas, pour atteindre ce résultat, d'en donner, dans l'exposé des motifs, une définition dénuée de caractère obligatoire. Il importerait plutôt de compléter l'article 8 des lois coordonnées sur les mines, minières et carrières, qui énonce déjà les démembrements dont les concessions de mines peuvent faire l'objet, en y insérant la définition de l'amodiation de mine. Il suffirait, à cette fin, d'introduire dans le projet, comme article 1er, une disposition complétant l'article 8 des lois coordonnées sur les mines, minières et carrières.

\+

\+ \+

En vertu de l'article 58, tel qu'il se présente actuellement, le concessionnaire d'une mine est tenu de réparer les dommages causés par les travaux exécutés dans la mine.

Aux termes du projet, le concessionnaire sera, à l'avenir, tenu de réparer les dommages causés par les travaux exécutés dans la concession.

Le Gouvernement n'ayant pas l'intention d'étendre la responsabilité des concessionnaires de mines aux dommages causés par tous les travaux exécutés dans une concession et plus particulièrement par les travaux effectués à la surface, il serait préférable de s'en tenir à la terminologie actuelle de

.../...

l'article 58. On éviterait ainsi les difficultés que ne manquerait pas de susciter une modification dénuée de portée.

+

+ +

La modification que le projet apporte à la législation sur les mines, minières et carrières requiert une modification de la loi du 12 juillet 1939 instituant un Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers.

Aux termes de l'article 3 de cette loi, le Fonds de garantie est alimenté par une contribution à charge des concessionnaires, établie par tonne de charbon extraite, sans pouvoir excéder une somme déterminée à la tonne.

La responsabilité des dommages passant, en cas d'amodiation, du concessionnaire amodiant au concessionnaire amodiataire, il importe de compléter l'article 3 par un alinéa mettant, en cas d'amodiation, la contribution au Fonds national de garantie à charge du concessionnaire amodiataire.

Cette disposition ne fera, au demeurant, que consacrer une pratique qui s'est instituée dès le 1er janvier 1952. Il serait, dès lors, utile pour régulariser cette pratique que l'article 3 modifié sorte ses effets à partir du 1er janvier 1952.

+

+ +

.../...

Il est dans l'intention du Gouvernement de mettre à charge du concessionnaire amodiataire la responsabilité des dommages survenus ensuite de travaux antérieurs à la loi lorsqu'ils se manifestent postérieurement à son entrée en vigueur.

Le projet ne comporte aucune disposition ayant cette portée. Il devrait, dès lors, être complété sur ce point.

Le texte ci-après tient compte des observations formulées par le Conseil d'Etat :

Projet de loi modifiant les articles 8 et 58 des lois sur les mines, minières et carrières, coordonnées par l'arrêté royal du 15 septembre 1919, et l'article 3 de la loi du 12 juillet 1939 instituant un Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers.

BAUDOUIN, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

.../...

Notre Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.-

La disposition ci-après est insérée en dernier alinéa à l'article 8 des lois sur les mines, minières et carrières, coordonnées par l'arrêté royal du 15 septembre 1919 :

"Il n'y a amodiation en matière de mines qu'au profit d'un concessionnaire voisin en vue de l'exploitation de la partie du gisement amodiée par ses propres installations.".

Article 2.-

L'article 58, alinéa 2, des mêmes lois est remplacé par la disposition suivante :

"Le concessionnaire d'une mine est, de plein droit, tenu de réparer tous les dommages causés par les travaux exécutés dans la mine, à l'exclusion de ceux causés par les travaux effectués par un concessionnaire voisin exploitant par amodiation une partie de celle-ci; dans ce cas, la responsabilité incombe de plein droit à l'amodiataire.".

.../...

Article 3.-

L'article 3 de la loi du 12 juillet 1939 instituant un Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, est complété par l'alinéa ci-après :

"Toutefois, en cas d'amodiation, la contribution est à charge de l'amodiataire.".

Dispositions transitoires.

Article 4.-

L'article 3, alinéa 2, de la loi du 12 juillet 1939 sort ses effets le 1er janvier 1952.

Article 5.-

L'amodiataire est responsable des dommages causés par les travaux qu'il a effectués avant l'entrée en vigueur de la présente loi, lorsqu'ils se manifestent postérieurement à son entrée en vigueur.

Donné à ,le

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes,

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter président
	J. COYETTE, K. MEES,	raadsheren van State conseillers d'Etat	
	A. BERNARD, Ch. VAN REEPINGHEN,	bijzitters van de afdeling wetgeving assesseurs de la section de législation	
	J. CYPRES,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. MEES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. MEES.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Mi- expédition délivrée à M. le Minis-

nister van Economische Zaken en Middenstand.
tre des Affaires économiques et des Classes moyennes.

De 1954. Le 1954.

De Griffier van de Raad van State, Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.